

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Laub, Hieronymus FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1825-10-25)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Laub, Hieronymus FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1825-10-25)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (1. bind)*, Karl Sehønbergs, s. 12. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-001-shoot-L0022522300010008.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn, 25. Oktober 1825.

— — Havde det været mig muligt at skrive i Løverdags, saa værer overbeviste om, at jeg havde gjort det; men jeg var just den Dag til Examen, og blev først færdig efter Kl. 5. Frederik havde heller ikke Tid, omendskjøndt han havde Noget, som han kunde sende Eder, der vilde være Eder kjærere end et Brev fra ham selv. Det følger s. 13hermed, nemlig et Brev fra vores gode George, rigtignok gammelt og endnu fra Vestindien, men dog saa herligt, saa hjerteligt, og saa varmt, at han ikke behøvede at gjøre Undskyldning for den kolde Tone, hvori det er skrevet. Ihvor lidet øvet George endog er i at skrive, saa herlige ere dog alle lians Breve og virkelig saa godt skrevne, at de ligesaa meget maa glæde for den Aandsdannelse og de herlige Aandsanlæg, som for den Moralitet og usminkede Guds frygt, som de bære de tydeligste Spor af. Saa meget jeg endog altid har holdt af George, saa maa jeg dog bestandig agte ham højere, jo ældre han bliver. [Frederik Laub var dengang paa Groths Apothek i Kjøbenhavn, og hans Tvillingbroder George Laub var Sømand.] I Løverdags, som sagt, var jeg til Examen. Omendskjøndt det egentlig ikke kunde gjøre mig bange, at Ørsted Dagen tilforn havde givet nogle Non. cont., og at En var bleven stødt fra Indkaldelsen, fordi han havde lært Filosofien — udenad (!)', da jeg vidste med mig selv, at jeg havde gjort mit Bedste i denne Henseende, saa var jeg dog lidt underlig tilmode om Morgenens, da jeg klædte mig paa. Dog, da jeg først havde faaet det første Laud p.c. hos Ørsted, saa gik Examensfeberens lidt efter lidt over, og saaledes fik jeg efterhaanden hos P. E. Müller, Thune og Sibbern den samme Karakter. Som Følge heraf har jeg idag været henne og hentet 17 Rdlr. 32 Sk. hos Kancelliraad Schiern, som bad at hilse Dig. Dagen tilforn var jeg naturligvis hos Professorerne med mit Tiggerbrev. Det var et godt. Omen, at de Fleste af dem (Alle undtagen Müller) kjendte mig fra Kollegierne. Ørsted var især meget snaksom, viste mig en Bog om Bølgebevægelsen, hvori han læste, og fortalte, at Du havde været Inspektør paa Ehlersens Kollegium. Han s. 14bad meget at hilse Dig, og sagde, at uagtet han ikke havde kjendt Dig meget fra Studenterdagene, saa var det ham dog, som om Du var hans gamle Bekjendt, fordi han saa ofte havde talt om Dig med Mynsterne og andre af Dine Venner. Dersom Du kom oftere til Byen, maatte Du endelig se op til ham. Muller forekom mig ikke saa interessant; maaske var han ikke i godt Humør den Dag. Thane var særdeles galant, og gjennemgik længe en Sætning for mig, som jeg ikke ret forstod. Sibbern tog meget venligt imod mig, og bad mig saa kjærligt, at raadføre mig med ham, naar der forekom mig noget vanskeligt i mine Studier. Han har noget saa Kristelig-viist i sit Ansigt. — —

For det Tilsendte, som jeg igaar modtog, takker jeg mange Gange. Tak Møllerkonen for Smørret og min kjære Johan Haae for Valdnødderne. Hils Alle, Alle fra Din Søn

Otto
Studiosus Theologiae.